ΑΘΗΝΑΙ
15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1947

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ 12ον ΑΡΙΘ. 87

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝ. ΣΠ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Τ. Δ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 8

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
Ν. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ
Γ' Σεπτεμβρίου 16
Τηλ. 55668

ΠΡΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟΥ

Όπως τὸν Ἰούλιον τοῦ 1945 ἀλώσαμεν εἰς τὴν κυκλοφορίαν τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως» ,πολλοὶ τῶν φίλων μας ἐξεπλάγησαν διὰ τὴν ἀπφαιν μας, ὅπως παρὰ τὰς ἀναμαλίας τῶν περιστάσεων, ἐπανέλθομεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ὑπὸ ὅρους τόσον ἀθεβαίους.

Ἐν τούτοις ἡ φιλοπατρία τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, ἔφερε ταχέως γύρω τῆς προσπαθείας μας, ὑποστηρικτάς, ἀρκετοὺς πατριώτας, ὥστε ἡ συνέχισις τῆς ἐφημερίδος μὲ πλείστας βεβαίως ἀτελείας, νὰ συνεχίζεται εἰσέτι καὶ μὲ πιθανωτέραν προοπτικὴν τὴν ἐξ κολουθησιν τοῦ ἔργου μας.

Ὁ κυριώτερος σκοπὸς μας, ὅπως τὸν διεκηρύξαμεν εἰς κάθε περίστασιν, εἶναι νὰ προστατεύσωμεν τὰ γενικὰ συμφέροντα τοῦ νησιοῦ καὶ νὰ συγκρατοῦμεν ἀστρεψαμένην πρὸς αὐτὸ τὴν σκέψιν τῶν ἀποδήμων μας.

Ἐὰν ὁ σκοπὸς αὐτός, τιμίως καὶ εὐθαρσῶς ἐπιδιώκεται, οἱ ἀναγνῶσται μας, θὰ εἶναι οἱ ἀρμόδιοι κριταί. Γύρω ἀπὸ τὰ πολιτικὰ ζητήματα, δὲν ἔχομεν ἀποφασίσει ἐπίδοσιν. Χαρὰ μας θὰ ἦτο, νὰ τὰ ἀγνοοῦμεν καθολοκληρίαν. Ὄχι διότι δὲν τὰ σεβόμεθα, ἀλλὰ διότι γίνονται ἀφορμὴ νὰ παρεξηγοῦνται αἱ ἀληθεῖς ἐπιδιώξεις μας ποὺ φυσικὰ εἶναι ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς.

Τὰ Κύθηρα ἔχουν τὸ τιμητικὸν προνόμιον νὰ διαθέτουν πολλοὺς καὶ καλοὺς πολιτικοὺς καὶ ἀνήκοντας εἰς ὅλα τὰ ἐθνικὰ κόμματα.

Εἶναι φυσικόν, μὲ τὸ ἄνθος αὐτὸ τῆς Κυθηραϊκῆς νοικοκυρᾶς ἡ ἐφημερὶς τῆς νήσου, νὰ συνδέεται στενώτατα. Νὰ παρακολουθῇ μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν δράσιν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς προσπαθείας των ὑπὲρ τῆς νήσου. Ἐπίσης εἶναι φυσικώτατον τὰ ἐπιδιώκη πολλάκις τὸ ἐκπολιτιστικὸν ἔργον της ὑπὲρ τῆς γενετείρας μας, ἡ ἐφημερὶς μόσων πολιτικῶν μας προσώπων. Καὶ τότε εὑρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὴν δυσάρεστον καὶ μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν ἀναγνωστῶν της, τῶν ὁποίων ἀριθμὸς οὐχὶ εὐκαταφρόνητος, τὴν παρεξηγεῖ διότι δυσκολεύεται νὰ τὴν ἐννόησῃ.

Ὑπάρχει παράδειγμα προέδρου κοινότητος, ὅστις θεωρεῖται καὶ ἀπὸ τοὺς περισσότερον νουνεχεῖς, ὅστις ὑπὸ τὴν ἰδιότη τα αὐτοῦ ὡς προέδρου σχολικῆς ἐφορείας ἀπέφυγε νὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τῶν στηλῶν της τὸν δώρητὴν τοῦ σχολείου του θουλευτὴν κ. Κρίτων Δηλαβέρην, διότι, λέγει, ἡ ἐφημερὶς εἶναι θεωρητικὴ...

Ὑπάρχει ἐπίσης παράδειγμα ἄλλου προέδρου, ὅστις ὑπὸ ἀναλόγους περιστάσεις, ἀπέφυγε νὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως» τὸν θουλευτὴν κ. Δημ. Μαρσέλλον, διότι, λέγει, ἡ ἐφημερὶς εἶναι θασιλική!...

Ἐντεῦθεν ἂς ἀντιληφθοῦν οἱ ἀναγνῶσταί μας, πόσον κουρακτικὸν καὶ ἄχαρι καταντᾷ ἐνίοτε τὸ ἔργον τῆς ἐφημερίδος, ἡτις ἀποβλέπει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ συμφέρον τῆς νήσου...

*

Καὶ μὲ ὅλας τὰς δυσκολίας αὐτάς, καὶ μὲ τὰ ἐμπόδια τῆς κακῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ μὲ τὸ συνεχῶς ἄλυτον πρόβλημα τῶν τυπογραφικῶν ἀπεργιῶν καὶ μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους καὶ ἀδικαιολογήτους αὐξήσεις ποὺ ἀντιμετωπίζομεν εἰς τὰ ἐργατικά, ταχυδρομικὰ τέλη καὶ τὴν ἀγοράν δημοσιογραφικοῦ χάρτου, καὶ μὲ τὸν φραγμὸν ποὺ παρεμβάλλεται εἰς τὰς ξένας χώρας ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν συναλλάγματος, ἐπέτυχε εἰ ἐκεῖ συμπατριῶται θὰ μᾶς ἐνίσχυον εἰς τὸν ἀγῶνα μας διὰ τῆς συνδρομῆς των, καὶ μὲ μυρίους ἄλλους ἀσταθμήτους παραγοντας δυσχερείας, ἀφοῦ τὴν ἐφημερίδα ἐξεδώσαμεν, ἔπειτα ἀπὸ τελείαν καταστροφὴν παντὸς προπολεμικοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου, μὲ ὅλα αὐτά, ἠδυνήθημεν νὰ ἀποστείλωμεν πρὸς πλείονας τῶν χιλίων Κυθηρίους τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἐνῶ δὲν φθάνουν τοὺς διακοσίους ὅσοι μᾶς ἐνίσχυσαν.

Καὶ ἤδη ἔπειτα ἀπὸ προσπάθειαν 20 ὁλοκλήρων μηνῶν, εὑρισκόμεθα, διότι ἔτσι τὸ θέλει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πρὸ τετελεσμένου δι' ἡμᾶς διλήμματος, πρὸ ἀληθοῦς ἀδιεξόδου.

Διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 3ης Ἰουλίου 1936, τὸ ὁποῖον ἡ δικτατορία Μεταξᾶ δὲν ἐφήρμοσεν ὡς δεσμευτικὸν τοῦ τύπου, μᾶς ἀπαγορεύει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ταχυδρομοῦμεν φύλλα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐφόσον δὲν ἀναλάβωμεν προσωπικὴν εὐθύνην, ἐτι ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου θὰ εἰσαγαγωμεν διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀξίαν τῶν φύλλων εἰς συνάλλαγμα. Ἰδοὺ τὸ κείμενον τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως τὴν ὁποίαν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποβάλλωμεν μὲ ἑκάστην κατάθεσιν φύλλων διὰ τὸ ἐξωτερικόν:

Πρὸς τὴν
Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Ὑπεύθυνος Δήλωσις

Δηλοῦμεν ὑπευθύνως καὶ ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ Ν.Δ. τῆς 3ης Ἰουλίου 1936, ὅτι κατεθέσαμεν σήμερον εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φύλλα.... τόσα, θάρρος... τόσου, ἀξίας δραχμῶν... τόσων, ἀναλαμβάνομεν δὲ τὴν ὑποχρέωσιν διὰ τὴν ἐντὸς τριμήνου εἰσαγωγὴν τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

Ὁ δηλῶν
(Ὑπογραφὴ ἀποστολέως)

Κατόπιν αὐτῶν δύνανται νὰ ἐννοήσουν οἱ ἀναγνῶσται μας πόσον τεράστιον ζήτημα ἐγείρεται διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν Δράσιν».

Ἐὰν οἱ Κυθήριοι τοῦ ἐξωτερικοῦ κωφεύσουν καὶ δὲν μᾶς στείλουν τὰς συνδρομάς των διὰ τὰ φύλλα ποὺ τοὺς ἐστείλαμεν μέχρι σήμερον, ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως, δὲν θὰ χάσωμεν ἁπλῶς τὴν ὑποστήριξίν των, ἀλλὰ θὰ μᾶς στείλουν εἰς τὰς φυλακάς. Ἄραγε ἡ προσπάθειά μας ἀξίζει τοιούτης ἀμοιβῆς; Οἱ ἰδιοι ἂς τὸ κρίνουν.

Ἰδιαιτέρως ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς Κυθηρίους τῆς Αὐστραλίας, ὅπου πλέον τῶν ἑπτακοσίων μᾶς καθυστεροῦν τὰς συνδρομάς, ἐπειδὴ ἡ ἐκεῖθεν ἀποστολὴ χρημάτων προσκόπτει εἰς ἐμπόδια, καὶ τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ φροντίσουν καὶ νὰ μᾶς στείλουν μίαν εἰανδήποτε καὶ δι' εἰσυδήποτε τρόπου συνδρομήν, ὥστε νὰ τακτοποιηθῶμεν ἔναντι τοῦ νόμου, καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀφήσουν νὰ μετανοήσωμεν διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ πρὸς αὐτοὺς ἔχομεν στηρίξει.

Τὴν ἰδίαν παράκλησιν ἀπευθύνομεν πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας Κυθηρίους τῆς Ἀμερικῆς, εἴτινες ὅμως εἶναι ἐλάχιστοι.

Ἐλπίζω, ἔτι δὲν θὰ ὑπάρξουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολλοὶ συμπατριῶται μας, ποὺ νὰ θεωροῦν ἀξίαν ἀμοιβῆν τῶν προσπαθειῶν μας τοιαύτην κατάληξιν.

*

Καὶ αὐτὰ μὲν διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας Κυθηρίους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀναμένομεν ἔμπρακτον τὴν ἀπάντησιν.

Ἀλλὰ ἐρωτῶμεν τώρα τοὺς σοφοὺς οἰκονομολόγους, τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν ,καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ἐμπνευστάς, δημιουργοὺς καὶ τηρητὰς τοῦ ὡς ἄνω ἐξωφρενικοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος:

Γνωρίζετε, κύριοι, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ Ἑλληνισμὸς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, τοῦτο ὀφείλεται κατὰ σπουδαιότατον ποσοστὸν εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου;

Διατὶ τὸν δεσμεύετε; Διατὶ παραγνωρίζετε τὴν ἐθνικήν του ἀποστολήν;

Ἐπὶ εἴκοσι μῆνας ἀγωνίζεται τὸ φύλλον αὐτὸ διὰ νὰ συγκρατῇ εἰς στενὴν ἐπαφὴν τριάκοντα χιλιάδας Κυθηρίους τοῦ ἐξωτερικοῦ μὲ τὴν μητέραν πατρίδα. Ἀνάλογον προσπάθειαν καταβάλλουν ἀναλόγως τοῦ εἴδους των, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες.

Τοῦτο δὲν ἔχει καμμίαν δι, ὑμᾶς σημασίαν;

Ἐὰν ὁ κόσμος τοῦ ἐξωτερικοῦ διεφωτίσθη σχεδὸν πλήρως, περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως, τοῦτο δὲν ὀφείλεται κατὰ κύριον λόγον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τύπον, ἀπὸ τῆς «Καθημερινῆς» μέχρι καὶ τῆς ἐλαχίστης ἐφημερίδος μας; Διατὶ μᾶς ἀμείβετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Εἶναι τοιαῦταιστον καταπληκτικὸν πῶς ἡ Κυβέρνησις τῶν ἑπτὰ ἐθνικῶν ἡγετῶν, ἐφαρμόζει ἔνα τόσον τερατώδη νόμον, εἰς θάρος τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου.

Καταντᾷ δὲ ὁ νόμος ἀληθῶς τερατώδης, ἐφόσον δὲν προβλέπει τίποτε σχετικῶς μὲ χώρας, ὅπως εἶναι ἡ Αἴγυπτος, ἡ Αὐστραλία κ' ἄ. ὅπου ἡ ἐξαγωγὴ συναλλάγματος δὲν εἶναι ἐλεύθερα. Ἀλλὰ οὔτε ἡ ἀπόστασις τοῦ τόπου διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ φύλλα δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει, ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται πῶς ὁ συνδρομητὴς τῆς Αὐστραλίας θὰ πληρώσῃ ἐντὸς τριμήνου, ἀφοῦ τὰ φύλλα πολλάκις δὲν φθάνουν ἐκεῖ, ἐντὸς τόσον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος.

Πιστεύομεν ἀπολύτως, ὅτι τὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς πολιτικοὺς ἄρχηγοὺς τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, δὲν τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ πληροφορηθοῦν κἀν ὅτι τοιοῦτον δεσμευτικὸν διὰ τὸν τύπον μέτρον ἔχει ἀπὸ πολλῶν μηνῶν τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, ἄλλως θὰ ἐπενέβαινον πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς ποὺ ὁ νόμος ἀπεργάζεται... Ἀναμένομεν.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Μπροστὰ στὸ Μπιζάνι

— Μιχάλη! βρὲ Μιχάλη!

— Τί φωνάζεις μωρὲ Δελακοβία, θὰ μ' ἀφίσῃς νὰ κόψω τ' ἀρνί ὅπως θέλω; Τότε γιατὶ μ' ἔστειλες μιὰ ὥρα δρόμο νὰ τὸ φέρω καὶ νὰ τσακωθῶ μ' ἐκείνην τὴ στρίγγλα τὴν παπαδιὰ ποὺ τὄχε;

Ἔτσι μοῦ ἀπήντησε ὁ Μιχάλης καὶ συνέχισε τὸ γδάρσιμο τοῦ ἀρνιοῦ γιὰ νὰ τὸ ψήσουμε λίγο - λίγο.

Νὰ μᾶς μυρίσῃ τὸ ὑπόλοιπο ποὺ θάμενε γιὰ τὴν ἑπομένη δὲν ὑπῆρχε φόβος. Τὸ χιόνι τῆς Μανωλιάσας μπροστὰ στὸ Μπιζάνι (γιατὶ ἐκεῖ πολεμούσαμε) πρωτο φανὲς στὰ χρονικά, ἕνα περίπου μέτρο στὸ ὕψος, ἦταν τὸ πιὸ τέλειο ψυγεῖο, Ὅλα γύρω μας ἦταν ἕνα πελώριο ἄσπρο σεντόνι ποὺ ἐκτεινόταν ὅσο ἔκοβε τὸ μάτι μας.

Θὰ κοντοζύγωναν οἱ ξξη τὸ ἀπόγεμα. Ὁ Μιχάλης εἶχε μισοψήσει τὸ ἕνα μποῦτι τοῦ ἀρνιοῦ μὲ τὴν νεφραμιά, πάνω στὴν καμουφλαρισμένη φωτιὰ ποὺ γύρω της καθόμαστε γιὰ νὰ ζεσταθοῦμε, ὅταν ἔρχεται κοντὰ καὶ μᾶς φωνάζει ὀνομαστικῶς ὁ ἀλησμόνητος ἐπιλοχίας μας Νικόλαος Πετροκωστόπουλος:

— Δελακοβίας Ἐπαμεινώνδας, Κατσούλης Μιχαήλ. Σηκωθῆτε πάνω κι' ἐλᾶτε μαζί μου. Ἔχετε σειρὰ διπλοσκοπῶν 10—12 ἀπόψε.

Τρέχω μπροστὰ καὶ τὸν παρακαλῶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἐκεῖνο τὸ θράδυ γιατὶ ἤμουν ἄρρωστος.

— Αὔριο κύριε ἐπιλοχία, πηγαίνομε ἐμεῖς. Κάνε μου τὴ χάρη κι' ἀφησέ μας ἀπόψε.

— Ὄχι ὁ Κατσούλης θάρθη τώρα καὶ αὔριο πηγαίνεις ἐσύ!

Ἐπῆγε λοιπὸν ὁ Κατσούλης μὲ τρεῖς Κρητικοὺς καὶ παρατηρητὴς τῶν πρόσω ὁ ἐπιλοχίας.

Ἄφισε καὶ τὸ ἀρνὶ στὴ φωτιὰ παραγγέλοντάς μου νὰ τοῦ φυλάξω κάτω ἀπ' τὸ ἀντίσκηνό του ἕνα κομμάτι νὰ τὸ βρῇ ὅταν γυρίσῃ.

Πράγματι ἐγύρισε! Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐγύρισε μόνος!

Ἦταν ὄρθιο πτῶμα. Διαρκῶς ἔκλαιγε τὸ χαμὸ τῶν συντρόφων του. Τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐπιλοχία Πετροκωστόπουλου καὶ τῶν τριῶν Κρητικῶν ποὺ ἦσαν οἱ τελευταῖοι ἥρωες ποὺ ἔπεφταν γιὰ τὸ ἀπόρθητο καὶ φοβερὸ καὶ χιλιοματωμένο Μπιζάνι.

Ἄρχισε μὲ μιὰ πρωτοφανῆ μελαγχολικότητα καὶ μὲ γρηγοράδα στὶς λέξεις του νὰ ἐπαναλαμβάνῃ διαρκῶς: «Ἡ Μυρτιδιώτισσα, ἡ Μυρτιδιώτισσα, ἡ Μυρτιδιώτισσα ἀκοῦς, ἡ Μυρτιδιώτισσα μ' ἔσωσε. Νά, κύττα, τέσσερες σφαῖρες πῆρα. "Ολες στὴ μανδύα μου. Ἀκοῦς μωρὲ Ἐπαμεινώνδα; Μὲ ἐφαθοῦσε! Τὴν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου.

»Μυρτιδιώτισσά μας ἀξίωσέ μας νὰ γυρίσωμε ζωντανοὶ στὸ νησί Σου καὶ τὸ χρυσὸ ρωλόϊ μου τῆς Αὐστραλίας νὰ τὸ φέρω τάμα στὴ χάρη Σου!»

Καὶ κλαίγαμε κι' οἱ δυὸ τοὺς συμπολεμιστές μας, ποὺ τὰ πτώματά των ἦταν ξαπλωμένα ἐκεῖ κοντά, μέσα στὸ κάτασπρο χιονοσάβανο τους, ζεστὰ ἀκόμη. Θὰ θυμοῦμαι μὲχρι τοῦ τάφου, τὶς τέσσερες τρύπες ποὺ εἶχε ἡ Μανδύα του ἀπὸ τέσσερες σφαῖρες χωρὶς καμμιὰ νὰ τὸν θίξῃ!

Εἶμαι θρησκόληπτος;

Δὲν εἴχαμε προφθάσει νὰ συνέλθωμε καὶ ξαφνικὰ ἄρχισε νὰ κουνιέται ἡ γῆ, νὰ βουΐζουν τὰ αὐτιά μας ὁ κόσμος νὰ καίγεται ἀπὸ τὸ κανονίδι.

Ἡ μεγάλη ἐπίθεσις ποὺ μὲ ἀγωνία ἀναμέναμε γιὰ τὴν ἐκπόρθησι τοῦ Μπιζανιοῦ εἶχε ἀρχίσει.

Παρακαλώντας τὴ Μυρτιδιώτισσα νὰ μᾶς ἀξιώσῃ νὰ μποῦμε γεροὶ στὰ χιλιοτραγουδισμένα Γιάννενα, ποὺ μῆνες τώρα τὰ βλέπαμε ἀπὸ τόσο κοντά, τραβήξαμε ὅλοι μας μπροστά, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχιστράτηγο, τότε διάδοχο καὶ μετέπειτα μαρτυρικὸ Βασιλέα Κωνσταντῖνο, πατέρα τοῦ σημερινοῦ Βασιλέως μας.

Ξημέρωσε ἡ λαμπρότερη μέρα τῆς ζωῆς μας.

21 Φεβρουαρίου 1913, μαζὶ μὲ τὸν ἀξέχαστο Μιχάλη Κοσμᾶ Κατσούλη ἀπὸ τὸν Ποταμὸ καὶ ἄλλους συμπατριώτας ποὺ ἀπὸ τὴν Ἀμερική, τὴν Αὐστραλία καὶ τὴν Αἴγυπτο εἴχαν ἔλθῃ νὰ πολεμήσουν, μπαίναμε στὰ αἱματοθαμμένα Γιάννενα, στὸ καμάρι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στὸ κάστρο τοῦ Ἀλῆ —Πασσᾶ.

Νὰ καὶ ἡ λίμνη ἡ χιλιοτραγουδισμένη. «Χίλια καντάρια ζάχαρη θὰ ρίξω μέσ' στὴ λίμνη γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερὸ νὰ πιῇ ἡ κερὰ Φροσύνη».

Νεολαία τῶν Κυθήρων, ὅταν οἱ ἀγῶνες γίνονται ὑπὲρ θωμῶν καὶ ἐστιῶν δὲν ὑπάρχουν ἀναμνήσεις ὡραιότερες ἀπὸ τὶς πολεμικές, τοιούτων πολέμων.

Ἀθῆναι 21 Φεβρουαρίου 1947

ΕΠΑΜ. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΡΙΖΙΚΑΣ ΛΥΣΕΙΣ

Β'. ΝΑ ΣΥΣΤΑΘΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ συνεργάτου μας κ. ΔΗΜ. ΕΜΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀεροδρομίου κατὰ τὰ προεκτεθέντα, θὰ διανοίξῃ νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν καθόλου ζωὴν τοῦ ταλαιπωρημένου νησιοῦ μας.

Προβλήματα χρόνια, προβλήματα ζωτικὰ τῆς Νήσου, θὰ εὕρουν, θαθμηδὸν, τὴν ἐπίλυσίν των: τὸ συγκοινωνιακόν, τὸ νοσοκομειακόν, τὸ τουριστικόν, κλπ. Ἀλλὰ περὶ αὐτῶν, ἕνα - ἕνα, ἐν συνεχείᾳ.

Ἤδη ἐν ὄψει τῆς σήμερον:

Πρὸς ἀνατολὰς τῆς Νήσου, ἐλάχιστα μόλις, διαυλακώνονται οἱ αἰθέρες τῶν Κυθήρων, ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἀεροπλάνα τῆς Ἑταιρείας «ΤΑΕ», καθὼς ἐκτελοῦν τὴν ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Χανιά, εἰς διάστημα 50 μόνον λεπτῶν τῆς ὥρας.

Διατί, τάχα, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ μία συνεννόησις, μία διαπραγμάτευσις μὲ τὴν Ἑταιρείαν αὐτήν, ὥστε τὰ ἀεροπλάνα της νὰ προσγειοῦνται εἰς τὸ ἀεροδρόμιόν μας μίαν —ἐν ἀρχῇ— φορὰν, π.χ. τὴν ἑβδομάδα, καθ' ὡρισμένην θεβαίως, δρομολογιακῶς, ἡμέραν, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς γραμμῆς πορείας των ἐλάχιστα, ἀνεπαίσθητα μόλις θὰ παρεκκλίνουν;

Θὰ ἠδύνατο δὲ ἀργότερον νὰ γίνῃ καὶ δισεθδομαδιαία ἡ γραμμή. Ἀλλὰ καὶ κάτι ἀκόμη περαιτέρω. Ἴσως μὲ τὸν καιρὸν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ ἀπ' εὐθείας ἀνεξάρτητος γραμμὴ Ἀθηνῶν—Κυθήρων, ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης, ἐφ' ὅσον θεβαίως θὰ τὴν συνέφερε καὶ τοῦτο, φυσικά. Θὰ ἐξηρτᾶτο κυρίως ἐκ τῆς ἐπιθατικῆς κινήσεως, ἡ ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ ἐνδιάμεσόν τινα προσέγγισιν, ὅπως π.χ. εἰς τοὺς Μολάους ὅπου ὑπάρχει ἀεροδρόμιον.

Τοῦ Νησιοῦ μας ἡ ἐπιβατικὴ κίνησις εἶναι μεγάλη. Ἀνέρχεται εἰς χιλιάδας κατ' ἔτος. Ποικίλλει θεβαίως, κατ' ἐποχάς, ἀλλὰ δὲν παύει νὰ εἶναι σημαντικὴ καὶ τακτική.

Συνδυαζομένου δὲ τοῦ ἀναμφισθήτητου γεγονότος τῆς ὑπάρξεως ὡρίμου ἀεροπορικῆς συνειδήσεως —ὡς εἰς τὸ προηγούμενον ἐξετέθη— θέβαιον, θεβαιότατον δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν σημερινῶν ἐπιβατῶν θὰ ἐδέχοντο εὐχαρίστως νὰ ταξειδεύσουν μὲ ἀεροπλάνον.

Διατί, ἄλλωστε, ὄχι; Ἀφοῦ τὰ ἀεροπορικὰ αὐτὰ ταξείδια θὰ εἶχαν τόσα πλεονεκτήματα π.χ. α) συντομία ταξειδίου: εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ὥρας θὰ ἔφθανε κανεὶς εἰς τὸν προορισμόν του, μὲ ὅλα τὰ ἐκ τούτου ἄμεσα καὶ ἔμμεσα ὠφελήματά του, β) ἀποφυγὴ ταλαιπωριῶν: —αἱ ταλαιπωρίαι αὐταὶ εἶναι πασίγνωστοι— περιττεύει νὰ τὰς περιγράψωμεν δὲν θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἕνας ποὺ νὰ μὴ τοὺς ἔχῃ ὑποστῇ. Τελευταίως δὲ αὐταὶ, ἀτυχῶς, ἔχουν καὶ ἐπαυξηθῆ. γ) Ταχεῖα ἐξυπηρέτησις. Εἰς πλείστας ὅσαν ἐπειγούσας περιπτώσεις τοῦ βίου, καὶ ἀνάγκας, θὰ ἐπετύχανεν οὕτω κανεὶς τὴν ἄμεσον, ταχείαν καὶ θετικὴν ἐξυπηρέτησίν του.

Τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἐν γένει, πλεονεκτημάτων, εἶναι περιττὴ ἡ ἀνάπτυξις, διότι ταῦτα εἶναι καὶ προφανῆς καὶ ἀναμφισβήτητα.

Ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ποὺ δὲν θὰ προτιμήσῃ ἕνα ταξεῖδι, ποὺ τοῦ παρέχει τὴν εὐχέρειαν, νὰ τρώγῃ τὸ μεσημέρι εἰς τὸ χωριό του, καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας νὰ πίνῃ τὸν καφφὲ του εἰς τὰ Τσιριγώτικα καφφενεῖα τῶν Ἀθηνῶν;

Καὶ τανάπαλιν ἀφοῦ τακτοποιήσῃ κανεὶς ὅλον τὸ πρωῖ εἰς τὴν Ἀθήνα ἢ τὸν Πειραιᾶ τὰς διαφόρους ἐργασίας του, τὸ μεσημέρι τῆς ἰδίας ἡμέρας νὰ εὑρίσκεται εἰς τὸ χωριό του;

Κατὰ μείζονα δέ, βεβαίως, λόγον, τὸ ἀεροπλάνον εἶναι τὸ προσιδιάζον, καὶ σωτήριον ἅμα, συγκοινωνιακὸν μέσον, εἰς ἐκτάκτους καὶ ἐπειγούσας περιπτώσεις καὶ ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι καὶ αὐταὶ δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν ζωὴν ποτέ.

Πολλὰ τοιαῦτα περιστατικὰ μπορεῖ ν' ἀνεύρῃ καθένας γύρω του.

*

Ἀλλά, δεδομένων τῶν ἀνωτέρω, διατὶ νὰ μὴ συσταθῇ μία Ἑταιρεία Κυθηραϊκή, μὲ Κυθηραϊκὰ κεφάλαια, ἡ ὁποία ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀεροπορικὴν αὐτὴν συγκοινωνίαν ὡς ἐπιχείρησιν;

Τὰ ἀεροπλάνα, ὡς γνωστόν, δὲν εἶναι ἀκριβά, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι δυνατὸν νὰ νομίζῃ τις. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν μάλιστα ἤρχισε καὶ ὁ συναγωνισμὸς τῶν διαφόρων ἐργοστασίων καὶ τῶν διαφόρων τύπων.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἄλλωστε, ὅλαι αἱ ἀνὰ τὰς διαφόρους Εὐρωπαϊκὰς χώρας συσταθεῖσαι καὶ λειτουργοῦσαι πολιτικαὶ ἀεροπορίαι κατέφυγαν εὐφυῶς εἰς ἐπιτυχεῖς συνδυασμούς: ἐπῆραν στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα, διαφόρων τύπων, ἐν δημοπρασίαις, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐν Εὐρώπῃ παντοίου πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἰδίως δὲ τοῦ Ἀμερικανικοῦ, καὶ τὰ μετεσκεύασαν καταλλήλως εἰς ἐπιβατικὰ τοιαῦτα. Τὸ αὐτὸ ἔκαμε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία «ΤΑΕ» ἡ ὁποία, σημειωτέον, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, μὲ ἐλάχιστα μόνον ἀεροπλάνα κατορθώνει καὶ ἔχει καθημερινὴν συγκοινωνίαν (εἰς δὲ τελευταίως ἡμερησίως) μὲ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἐπίσης μὲ τὴν Κρήτην, πότε Ἡράκλειον καὶ πότε Χανιά.

Κατὰ τὰς ὁμοσιογραφικὰς πληροφορίας, ἡ ἐκπίνισις πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἰδίᾳ δὲ πλείστου ἀεροπορικοῦ τοιούτου, ἐξακολουθεῖ ἀκόμη καὶ δὴ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ζώνην κατοχῆς τῆς Γερμανίας. Ὑπάρχει λοιπόν, ἀκόμη, καιρὸς διὰ παρόμοιον συνδυασμόν, ὑπὸ λίαν συμφέροντας, καθ' ἃ λέγεται ὅρους.

Ἡ συντήρησις, ὁηλαδὴ ἡ λειτουργία τοῦ ἀεροδρομίου, θέλει ἀπαιτήσει βεβαίως τακτικὰς δαπάνας πολλάς. Καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτό, εἶναι τὸ μᾶλλον δύσκολον τοῦ ὅλου. Ἐκτὸς ἄλλων, κυρίως ἀπαιτεῖ ἀσύρματον καὶ ἠλεκτροφωτισμόν. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, σημασίας εὐρυτέρας καὶ προρισμοῦ ἐπωφελοῦς γενικωτέρου, μπορεῖ, βασίμως πως, νὰ μὴ θεωρηθῇ ξένον ἀπὸ τὸ εὐρὺ καὶ δημιουργικὸν πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, μέσα εἰς τὴν ὅλην του προσπάθειαν, ἀφ' ἑνὸς τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐσωτερικῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν μας καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς προσελκύσεως ξένων ἀεροπορικῶν γραμμῶν πρὸς διέλευσιν διὰ τῆς Χώρας μας, ἐπικουρούσης βεβαίως τῆς ἐξόχου ἐπικαίρου γεωγραφικῆς μας θέσεως, κατὰ τὴν διασταύρωσιν αὐτὴν τῶν Ἠπείρων.

Καί, κατ' ἀκολουθίαν, δι' ἐνεργειῶν συντόνων καὶ καταλλήλων, ἐπιστρατευομένου παντὸς δυναμένου, ἐπὶ τούτῳ, νὰ βοηθήσῃ,

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας μεταξὺ τῶν Κυθηραϊκῶν ἀργανώσεων τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ συγκεκριμένως μεταξὺ τῶν Ἀδελφοτήτων, Νέας Ὑόρκης Βαλτιμόρης, Ντητρόϊτ, Ἁγίου Λουδοβίκου καὶ Σύδνεϋ Αὐστραλίας γίνονται ζυμώσεις καὶ ἀνταλλάσσονται σκέψεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως τὰ ὡς ἄνω Κυθηραϊκὰ πατριωτικὰ Σωματεῖα ἐπιδιώξουν τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων, μονίμων, προσδευτικῶν καὶ ἐξῶ ραϊστικῶν ἔργων ἐν τῇ νήσῳ.

Μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν κατὰ τὰς πληροφορίας μας, ἀποβλέπουν οἱ ἀποτελοῦντες τὰς διοικήσεις τῶν ὡς ἄνω ἀργανώσεων, εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀσφαλτόστρωσιν τοῦ ὁδικοῦ μας δικτύου, δίδοντες ἀπέλυτον προτεραιότητα εἰς τὸν δρόμον Ἁγίας Πελαγίας — Καψαλίου.

Ἐὰν αἱ σκέψεις ποὺ ἀνταλλάσσονται σήμερον καταλήξουν εἰς θετικὰς ἀποφάσεις, ὅπερ καὶ πιστεύομεν, ὅτι θὰ συμβῇ, τὰ συνεργεῖα ποὺ θὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀσφαλτόστρωσιν τοῦ κεντρικοῦ δρόμου θὰ χωρισθοῦν εἰς δύο ἐμάδας καὶ αἱ ἐργασίαι θὰ ἀρχίσουν ταυτοχρόνως ἀπὸ δύο τέρματα. Ἤτοι ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Πελαγίαν πρὸς Χώραν καὶ ἀπὸ Καψάλι πρὸς Ποταμόν.

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Δράσις», πιστεύουσα ὅτι τὸ σπουδαιότερον, καὶ τὸ πλέον ἐπεῖγον ζήτημα διὰ τὸ καλὸν τοῦ νησιοῦ μας, εἶναι πράγματι ἡ ἐπισκευὴ τῶν δρόμων θὰ διαθέση τὰς δυνάμεις της πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν καὶ τὰς δωρεὰς ποὺ τῆς ἐνεπιστεύθησαν φιλοπάτριδες ἀναγνῶσται της ἐν οἷς καὶ ὁ θουλευτής μας κ. Κρ. Δηλαβέρης.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΑΒΙΤΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΛΑΒΕΡΕΙΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δηλαβερείου Ἰατρείου Καραβᾶ Κυθήρων, ἀπευθύνει τὴν κατωτέρω ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπαντᾶχοῦ τῆς γῆς ξενητειμένους Καραβίτας:

Συμπατριῶται,

Σᾶς εἶναι γνωστὰ τὰ δεινὰ ποὺ ὑπέφερεν ἡ πατρίδα μας ἔνεκα τοῦ πολέμου καὶ γνωρίζετε ἀρκετὰ καλὰ τὰς καταστροφὰς καὶ τὰ ἐρείπια ποὺ συνεσώρευσεν εἰς τὸν τόπον ἡ τετράχρονος ἐχθρικὴ κατοχή. Εἶναι λοιπὸν περιττὸν νὰ σᾶς ἀπασχολήσωμεν μὲ τὰς λεπτομερείας τῆς τραγῳδίας μας.

Ὅμως μεταξὺ τῶν ἄλλων ποὺ καταστράφησαν, περιλαμβάνεται καὶ τὸ Δηλαβέρειον κληροδότημα, τοῦ ὁποίου ἡ περιουσία ἐκ πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, καταπεθεμένη εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐξηνεμίσθη ἔνεκα τοῦ πληθωρισμοῦ, ὥστε ἀπὸ τὸ εἰσαγὲς ἴδρυμα, ποὺ τόσον ἔξυπηρέτησεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν πτωχολογίαν τῆς κοινότητός μας, δὲν ἀπομένει πλέον παρὰ τὸ ἀκίνητον ποὺ ἠγοράσθη πρὸ τοῦ πολέμου, εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἔνεκα τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ εὐεργετικὴ δράσις τοῦ Ἰατρείου διεκόπη καὶ ὁ πάσχων πληθυσμὸς τοῦ χωρίου μας εἰρίσκεται εἰς ἀπόγνωσιν.

Κατόπιν τούτου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ κληροδοτήματος, λαβὸν ἐπ' ὄψιν τὴν ἀθλίαν σημερινὴν πραγματικότητα, τὴν ἀφάνταστον τραγῳδίαν τῶν ἀπόρων μας καὶ τὰς σοβαρὰς δυσκολίας περὶ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν ὅλων γενικῶς τῶν κατοίκων τῆς κοινότητός μας, ἀπεφάσισε νὰ διενεργήσῃ ἐράνους μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Καραβιτῶν καὶ λοιπῶν φιλανθρώπων, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων, καλῶς τοποθετούμενον, θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ ὁποίου νὰ λειτουργῇ τὸ Ἰατρεῖον εἰς τὸ διηνεκές.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀποφάσεώς του τὸ Δ. Σ. ἐξήτησε παρὰ τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας τὴν ἄδειαν διεξαγωγῆς ἐράνων ἡ ὁποία καὶ ἔλαβε δυνάμει τοῦ Ν. 5101 καὶ ἀκολούθως κατήρτασεν ἀπὸ πλέκτους Καραβίτας ἐπιτροπὰς κατὰ τόπους, ἵνα διευθετήσουν τὸν ἔρανον καὶ προστατήσουν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ἰδοὺ τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπῶν:

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ

Κυριάκος Τζωρτζόπουλος καὶ Παναγιώτης Τζωρτζόπουλος εἰς Κάϊρον, Παναγιώτης Ι. Σουρῆς, ἀντιπρόσωπος τῆς «Κυθηραϊκῆς Δράσεως», Χρίστος Κυπριάδης, Κωνσταντῖνος Θ. Φραντζεσκάκης καὶ Κωνσταντῖνος Χ. Κρίβαρης εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Δημήτριος Θ. Τζωρτζόπουλος, Γρηγόριος Π. Φάρος, Χρίστος Χ. Σουρῆς, Παναγιώτης Κοσμ. Ζαντιώτης καὶ Γεώργιος Δ. Βαγγῆς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Παναγιώτης Εὐαγγ. Κρίβαρης, Παναγιώτης Γ. Τζωρτζόπουλος, Μηνᾶς Ν. Τζωρτζόπουλος, Δημήτριος Χ. Σουρῆς, Νικόλαος Ι. Διακόπουλος, Ε. Κορωναῖος καὶ Δημήτριος Γ. Ζαντιώτης.

Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τὸν ἔρανον θὰ ἐνεργήσῃ αὐτοπροσώπως ὁ Πρόεδρος τοῦ Κληροδοτήματος κ. Θεόδωρος Εὐαγγελος Κρίβαρης, ἐπισκεπτόμενος πρὸς τοῦτο πάντα φιλοπάτριν Καραβίτην. Ἐπίσης εἰσφοραὶ γίνονται δεκταὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος «Κυθηροϊκὴ Δράσις».

Εὐθὺς ὡς ὁ ἔρανος περατωθῇ, τὸ πεσὸν ποὺ θεόπροσώπῳ, θὰ τοποθετηθῇ κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης, κατὰ τὸν καλύτερον, ἀσφαλέστερον καὶ πλέον προσοδοφόρον τρόπον, ὥστε τὸ χρῆμα τῶν εὐγενῶν δωρητῶν νὰ θεραπεύῃ πράγματι τὴν ζωτικὴν ἀνάγκην τῶν πασχόντων χωριανῶν μας.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχον ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι ἡ φωνὴ τῆς ἱκεσίας του, φωνὴ διερμηνεύουσα τὸν πόνον καὶ τὴν ὀδύνην τῶν ἀπόρων τοῦ Καραβᾶ, θὰ εὕρῃ πλήρη καρπανόησιν καὶ συμπάθειαν εἰς πάντα διανοούμενον, εἰς τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα τοῦ ὁποίου ἀποτεινόμεθα, ἔλαβε ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀπόφασιν, ὅπως τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν τῆς δυστυχίας μας, ἀναγραφῶσι χρυσοῖς γράμμασι εἰς ἐπὶ τούτῳ ἰδρυομένας στήλας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἰατρείου, ἵνα πρόκεινται πρὸς τιμὴν τῶν εὐεργετῶν καὶ μίμησιν τῶν ἐπιγιγνομένων.

Συγχωριανοὶ τοῦ Καραβᾶ, ἐνισχύσατε τὸ ἔργον ποὺ θὰ καταπολεμήσῃ τὴν δυστυχίαν τῶν συγγενῶν σας, τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν γειτόνων σας.

Ρίψατε ἄλαβον καὶ κατάλληλον τὸ θέλημα τῆς σκέψεώς σας, εἰς τὸ ἀμόρφο χωριὸ ποὺ ὀφείλετε τὴν γέννησιν καὶ τὰς παιδικὰς ἀναμνήσεις σας. Τὰ κάταστρα σπιτάκια του μὲ τοὺς ἀγαπητούς σας χωριανοὺς, δὲν εἶναι κρῦμα νὰ τὰ μοιτίζῃ ἡ ἀρρώστεια;

Ἀπὸ ὅλους μας ἐξαρτᾶται νὰ μεταβάλωμε τὸ σημερινὸ γογγυστὸ τοῦ θρήνου, εἰς αἰρεσιῶν τραγοῦδι τῆς χαρᾶς. Ἀναμένομεν ἔμπρακτον τὴν ἀπάντησιν.

Ὁ Θεὸς μαζί σας.

Καραβᾶς 18 Μαρτίου 1947

Ὁ Πρόεδρος Θ. Ε. Κρίβαρης, ὁ Ἀντιπρόεδρος Ἀριστ. Διακόπουλος, ὁ Ταμίας Εὐάγγελος Μ. Κορωναῖος, οἱ Σύμβουλοι Μηνᾶς Κατράκης καὶ Ἐμμανουὴλ Κοψιέος.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀνωτέρω ἐκκλήσεως ἤρχισαν εὐθὺς ἀποστελλόμεναι εἰσφοραὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Δηλαβερείου Κληροδοτήματος. Τὰ πρῶτα ληφθέντα ποσὰ τὰ ἀπέστειλαν οἱ ἑξῆς:

Κρίτων Ε. Δηλαβέρης βουλευτὴς δραχ. 1.000.000. Θ. Ε. Κρίβαρης δραχ. 150.000, Μηνᾶς Κατράκης δραχ. 100.000, Εὐάγγ. Μ. Κορωναῖος δραχ. 100.000. Γεώργ. Δ. Τζωρτζόπουλος ἡ Καθαρὸς δραχ. 100.000.

Αἱ προσφοραὶ συνεχίζονται.

ΙΔΡΥΘΗ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.-ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΗ

Μὲ χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν ἐδέχθησαν οἱ Κυθήριοι τὴν εἴδησιν τῆς ἱδρύσεως τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Κύθηρα. Ἐκπληροῦται παλαιὸς πόθος τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίωνδιὰ τῆς ἀποκτήσεως ἰατρείου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εὑρίσκουν περιποίησιν καὶ περίθαλψιν καὶ καθαρὰν κλίνην οἱ πάσχοντες, οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ θεραπευθῶσι διὰ πολλοὺς λόγους εἰς τὴν οἰκίαν.

Τὴν 9ην τρέχοντος μηνὸς κατέπλευσεν εἰς Καψάλιον μικρὸν πλοῖον τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ὁ ἰατρὸς κ. Βασιώτης καὶ ἡ ἀδελφὴ Δὶς Ἑλένη Σακελαρίου, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀνελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλαν τὸν σκοπὸν τῆς ἀφίξεώς των καὶ ἐσχημάτισαν τὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία θὰ διευθύνῃ τὴν λειτουργίαν τοῦ τμήματος τούτου. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπηρτίσθη ἐκ τῶν αἰδεσιμωτάτου Σταύρου Χάρου ὡς προέδρου καὶ τῶν κ.κ. Ἀγγ. Κασιμάτη (προέδρου Κοινότητος), Δημητρίου Στάη (ἰατροῦ) καὶ τῶν κυριῶν Πηνελόπης Γ. Μαχαιριώτη καὶ Μαρίας Β. Καλοκαιρινοῦ ὡς μελῶν.

Καὶ ὁ μὲν ἰατρὸς κ. Βασιώτης, μετὰ παραμονὴν δύο ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ἐκανονίσθησαν μερικαὶ λεπτομέρειαι, ἀνεχώρησεν, παρέμεινεν δὲ ἡ Δὶς Σακελαρίου ἡ ὁποία μετὰ ζῆλου ἀνέλαβε τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ἰατρείου καὶ μετὰ δραστηριότητος καὶ ἐπιμελείας ἐργασθεῖσα ἔφερεν αὐτὸ εἰς πέρας.

Τὸ Ἵδρυμα ἐστεγάσθη προσωρινῶς εἰς τὴν παρὰ τὴν πλατεῖαν παλαιὰν σχολὴν θηλέων, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα διευθύνσεως τῆς Ἐθν.Τραπέζης εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ τὴν ὁποίαν εὐχαριστοῦμεν. Ἐκτὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰατρείου καὶ τοῦ πλουσίου φαρμακείου, ἐτοποθετήθησαν τρεῖς πρὸς τὸ παρὸν κλῖναι μὲ τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνουν ἕξ.

Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱδρύματος ἐγένοντο τὴν Κυριακὴν 23 Φεβρουαρίου παρόντων τῶν ἰατρῶν τῆς νήσου καὶ πολλοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν Χώραν καὶ τὰ χωρία.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΗ

Μετὰ τὸν ἁγιασμόν, ὡμίλησεν ὁ ἐκ τῶν συμβούλων ἰατρὸς κ. Δ. Στάης ὡς ἑξῆς:

«Αἰδεσιμώτατε, κυρίαι καὶ κύριοι,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν τελοῦμεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου Ἱδρύματος μὲ τὸ ὁποῖον ὁ καλὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶχε τὴν εὐγενῆ ἀπόφασιν νὰ προικίσῃ καὶ τὴν μικράν μας πατρίδα, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡμέρα πολιτισμοῦ καὶ πρόδου καὶ μάλιστα κατόπιν τῶν τόσων δεινοπαθημάτων. Τὸ Ἵδρυμα τοῦτο πολλὰς ὑπόσχεται νὰ παράσχῃ ὑπηρεσίας καὶ εἰς τοὺς μονίμους καὶ εἰς τοὺς προσωρινοὺς κατοίκους, μεγάλην δὲ ἀνακούφισιν εἰς τὰς ἄπορους καὶ πασχούσας τάξεις. Ὅταν δὲ εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον ἀποκτήσουμε καὶ παράρτημα τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθρ. Σταυροῦ, τῆς προστασίας τῆς νεότητος, ἡ φιλανθρωπία θὰ εἶναι πλήρης ἡ δὲ νεαρὰ ἡλικία θὰ ἀποκτήσῃ τὰ τόσον ἀναγκαῖα ἐκεῖνα μέσα τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν αὐτῆς ἀνάπτυξιν.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ φιλανθρωπία ἦτο τόσον ἀναγκαία ὅσον σήμερον, διότι πολλὰ εἶναι τὰ κακά, σωματικά, ἠθικά, κοινωνικά, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐκληρονόμησεν ὁ σκληρὸς πόλεμος.

Ἡ ἀπάνθρωπος καὶ σκληρὰ συμπεριφορὰ τῶν στρατῶν τῆς κατοχῆς, αἱ παντοειδεῖς κακουχίαι καὶ στερήσεις, ἡ ἀγωνία τῆς ἐξοικονομήσεως ὀλίγης τροφῆς, ἐξησθένησαν τὸν ὀργανισμὸν καὶ τὸ νευρικὸν σύστημα, αἱ ἐλλείψεις ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ζωήν, ἐδημιούργησαν τὴν μαύρην ἀγοράν καὶ τὴν συνεργασίαν μὲ τὸν ἐχθρόν, ἀνήθικα ἐπαγγέλματα τὰ ἄγνωστα πρὸ τοῦ πολέμου.

Τὸ μεγαλύτερον ὅμως καὶ φαβερώτερον καὶ πλέον ἐπικίνδυνον κακόν, κληρονομία καὶ αὐτὸ τοῦ πολέμου, εἶναι ὁ ἐσωτερικὸς διχασμὸς καὶ ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ ὁποία ἐὰν δὲν σταματήσῃ, ἀπειλεῖ τὰ θεμέλια τῆς Ἑλλάδος ὅλης καὶ τὴν ἐξάλειψίν της ἀπὸ τὸν γεωγραφικὸν χάρτην, τὸν δὲ ἑλληνικὸν λαὸν ἔστε ρημένον τῶν ἀγαθῶν τῆς Ἐλευθερίας, νὰ περιπλανᾶται ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, χωρὶς ὑπόληψιν καὶ ἐθνικὰ ἰδανικά, ὅπως οἱ Ἀρμένιοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι καὶ νὰ ἐκλιπαρῇ μίαν στέγην καὶ ὀλίγην τροφήν.

Ὁ ἀνεγνωρισμένος ὅμως πατριωτισμὸς τῶν Ἑλλήνων θὰ πρυτανεύσῃ τέλος, ὁ δὲ μεγάθυμος καὶ πανάγαθος Θεός, εἰς τὸν ὁποῖον στηρίζομεν τὰς ἐλπίδας μας καὶ τὸν Ὁποῖον ἱκετεύομεν, θὰ θελήσῃ, χύνων λήθην εἰς τὰ περασμένα, νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν, τὰς δύο ταύτας ἀρετὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ εὐημερία καὶ πρόοδος τῶν λαῶν καὶ νὰ σώσῃ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἀγαπητήν μας καὶ πολλὰ παθοῦσαν πατρίδα, τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα.

Εὐγνώμονες εὐχαριστοῦμεν τὸ Δ. Σ. τοῦ Ἑλλ. Ἐρ Σταυροῦ διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἔκαμεν ὡς καὶ τὸν ἰατρὸν κ. Βασιώτην ὁ ὁποιος μᾶς ἔφερε τὴν καλὴν αὐτὴν εἴδησιν καὶ τὰ πρῶτα ἀναγκαῖα ἐφόδια, πολλὰς ὅμως χάριτας ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀδελφὴν δίδα Ἑλένην Σακελλαρίου ἡ ὁποία μετὰ τόσης δραστηριότητος, ἐμπειρίας, νουνεχίας καὶ ἱκανότητος κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλιγίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ὄχι καὶ τόσον εὔκολον αὐτὸ ἔργον.

Ὑμᾶς τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν τελετὴν ταύτην ἀπείρως εὐχαριστοῦμεν, πρὸς πάντας δὲ τοὺς Κυθηρίους καὶ τοὺς ἐντοπίους καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μακρὰν τῆς φιλτάτης πατρίδος ἀγωνίζονται διὰ νὰ κρατοῦν ὑψηλὰ τὸ Κυθηραϊκὸν ὄνομα, ἀπευθύνομεν τὴν παράκλησιν ὅπως παραμερίζοντες κάθε μικροφιλοτιμίαν ἀναγνωρίσωσι τὸ φιλανθρωπικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν τοῦτο ἔργον, πόθον πολλῶν ἐτῶν, καὶ περιβάλλωσι αὐτὸ μὲ ἀγάπην καὶ στοργήν, ἀναγκαίαν διὰ τὴν εὐόδωσιν αὐτοῦ».

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Στάη ἐκάλυψαν ζωηρὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΚΥΘΗΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ποὺ ἐγένοντο ἐσχάτως πρὸς ἀνάδειξιν τῆς νέας διοικήσεως εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Νέας Ὑόρκης, ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς:

Μιχαὴλ Ἀντ. Σεμιτέκολος πρόεδρος, Ἰούλιος Στάθης ἀντιπρόεδρος, Ἐμμανουὴλ Ἀντ. Κοντολέων γενικὸς γραμματεὺς Κοσμᾶς Μαρσέλλος ταμίας καὶ Θεόδωρος Ἰ. Φατσέας, Στέφανος Π. Σάμιος, Ἰωάννης Στ. Φατσέας, Ἀντώνιος Δ. Καλλίγερος, Δημήτριος Α. Καλλίγερος, Ἐμμ. Κασιμάτης (Πέρος) Ἀντώνιος, Σωτῆρχος καὶ Κωνσταντῖνος Κασιμάτης, σύμβουλοι.

ΝΑ ΜΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΟΥΝ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς — Ἀθηνῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς διατυπώσεως γνώμης περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν Κυθήρων ἐκ τοῦ μελετωμένου πρὸς ἵδρυσιν Νομοῦ Πειραιῶς προέβη εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας πρὸς ἀποσόβησιν τοιούτου ἀποκλεισμοῦ.

Τὰς ἐνεργείας τῆς Ἀδελφότητος δι' ἄρθρων των ἐνίσχυσαν καὶ οἱ συμπατριῶται κ. κ. Διονύσιος Πετρόχειλος, Θεόδωρος Ἀρχοντούλης δικηγόροι καὶ ὁ Κρίτων Δηλαβέρης, βουλευτὴς τῆς νήσου μας, ὡς καὶ οἱ πολιτευταὶ κ. κ. Ἰωάννης Μελετόπουλος καὶ Ἐμμ. Σκορβίλης.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Δηλαβέρης προέβη εἰς ἔντονα δήματα περὰ τῇ Κυβερνήσει, μὴ δεχόμενος οὔτε συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀποπείρας ἀποκλεισμοῦ τῶν Κυθήρων ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΣΤΡΑΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Ἐξελέγησαν ἀλιστίνδην σύμβουλοι τοῦ Αὐστραλο-Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου οἱ συμπατριῶται βουλευταὶ κ. κ. Δημήτριος Μαρσέλλος, Κρίτων Δηλαβέρης καὶ Γρηγόρης Κασιμάτης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

— Αἱ Διοικήσεις τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωσιν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας καὶ τοὺς φίλους τῶν Κυθηρίων οἱ ὁποῖοι ἐτίμησαν τὸν οἰκογενειακὸν χορόν των καὶ προσέφεραν ἀντικείμενα διὰ τὸ λαχεῖον.

(Ἐκ τῶν Διοικήσεων)

Ἀναχωρῶν ἐκ τῆς νήσου, διὰ διαθέσεις τῆς Ναυτικῆς Βάσεως καισίμων Κυθήρων ὅπου ἤμην ἀτεσασμένος, εὐχαριστῶ θερμῶς ἅπαντας τοὺς κατοίκους διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ τὴν ἀγάπην μεθ' ἧς μὲ περιέβαλον καπὰ τὸ ὀλιγόμηνον διάστημα τῆς ἐδῶ παραμονῆς μου.

Κύθηρα 11 Φεβρουαρίου 1947

Δημήτριος Παπαδημητρίου
Ἀρχιπελεωτὴς

Ο κ. ΑΝΑΡΓ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΠΕΔΩΣΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΣΤΡΑΛΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. ΕΒΑΤΤ ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ λέρδου δημάρχου τοῦ Σύδνεϋ κ. Ρ. Ι. Μπάρτλεϋ καὶ παρουσίᾳ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ (Ἀντιβασιλέως) Αὐστραλίας κ. Μαϊκελλ, τῷ πρωθυπουργοῦ καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων μεταξὺ τῶν ἐπιοίων καὶ οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Πρόξενοι τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Α. Νικολαΐδης καὶ Αἰμ. Βρυζάκης, ἔλαβε χώραν μεγαλοπρεπὴς τελετὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐν Αὐστραλίᾳ παρεπιδημῶν ἀντιπρόεδρος τοῦ Αὐστραλο-Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου κ. Ἀνάργυρος Στρατηγὸς, ἐπέδωκε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ μεγάλον φιλέλληνα δόκτορα Ἔβατ τὸ μετάλλιον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν μετὰ σχετικοῦ διπλώματος ἀνακηρύξεώς του ὡς ἐπίτιμου δημότου καθὼς καὶ ἐπὶ πολυτελοῦς μεμβράνης δίπλωμα τοῦ Αὐστραλο - Ἑλληνικοῦ Συνδέσμου διὰ τοῦ ὁποίου ἀνακηρύσσεται ἐπίτιμος τοῦ Συνδέσμου Πρόεδρος.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Στρατηγοῦ, ἀπήντησεν ὁ τιμηθεὶς μέγας φιλέλλην δόκτωρ Ἔβατ, ὅστις δὲν παρέλειψε διὰ μακρῶν νὰ τονίσῃ τὴν συμβολὴν καὶ τὰς θυσίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου πολέμου διὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἐξῆρε τοὺς ἀταλύτους δεσμοὺς ποὺ ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν Αὐστραλίας καὶ Ἑλλάδος καὶ κατέληξε μὲ τοὺς στίχους τοῦ λέρδου Βύρωνος: «Ὅταν κανένας ἐξερμᾷ γιὰ νὰ μεγαλουργήσῃ ἀπ' τὴν Ἑλλάδα ἀφθονα ἀντλῶ θάρρος κι' ἐλπίδα. Τὸ ἐλέμμα ἥρως ἔχοντας σ' αὐτὴν προσκολλωμένο ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ λευτεριὰ κερδίζει!»

Κατόπιν ὡμίλησε δι' ἐλίγων ὁ Γενικὸς Διοικητὴς (Ἀντιβασιλεύς) τῆς Αὐστραλίας, ὅστις ἐμνησε τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ εἶπεν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν παρίσταται εἰς παρομοίας σημασίας συγκέντρωσιν.

Ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστραλίας, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσωπήθη διὰ 500 ἀντιπροσώπων ὁμίλησε ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σύδνεϋ κ. Τζωρτζάτες καὶ ἡ ὡραία τελετὴ ἔληξε μὲ τὴν προσθήκην ἑνὸς ἀκόμη ἀκαταλύτου κρίκου εἰς τὴν φιλίαν Αὐστραλίας καὶ Ἑλλάδος.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ»

Ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης Πειραιῶς — Ἀθηνῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς δυσκολίας ποὺ διατρέχει ἡ ἐφημερὶς τῆς νήσου μας, ἀπεφάσισεν τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς καὶ ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀπωχοῦ ταμείου της δραχ. 150.000.

Εἰς ὁμοίαν ἀπόφασιν προέβη καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, ἀποστείλας πρὸς τὴν ἐφημερίδα δραχμὰς 200.000 ἐκ τοῦ πενιχροῦ ταμείου του.

Ἐπίσης ἀμφότερα τὰ πατριωτικὰ μας Σωματεῖα, προέβησαν εἰς συστάσεις πρὸς τοὺς ἐδῶ συμπατριώτας, ὅπως συνδράμουν οὗτοι τὴν «Κυθηραϊκὴν Δράσιν», ὥστε νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὰς σημερινὰς ἀντιξόους περιστάσεις χωρὶς νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσίν της.

ΝΑ ΚΗΡΥΧΘΗ ΚΕΚΟΡΕΣΜΕΝΗ

Διὰ νὰ κηρυχθῇ ἡ Νῆσος μας «κεκορεσμένη» ὡς τόπος ἐκτοπισμοῦ αἱ Διοικήσεις τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων προέβησαν εἰς διαβήματα παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Δημοσίας Τάξεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Ὁ ἀείμνηστος Παναγιώτης Κοντολέων τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον ἀνεγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

Ἡ κηδεία του ἐτελέσθη πανδήμως εἰς τὸ χωρίον Κοντολιάνικο ὅπου καθ' ὅλον τὸν βίον του ἔδρασεν ὡς κοινωνικὸς ποράγων.

Τίμιος, θαρραλέος καὶ ἐργατικὸς ἐξετιμᾶτο παρὰ πάντων καὶ καταλείπει μνήμην συμπαθῆ.

Τὴν οἰκογένειάν του συλλυπούμε